

Bezva vzpomínka na prima akcičku, ještě i s Bubitkou.

Štajnidlo: To bylo suprový odpoledníčko vám řeknu. Klidně víc takovejch. Páč víte co? Jeli jsme na návštěvu.

Bubi: Nojo, jojo. Návštěva se vždycky hodí. Jedno jestli návštěva přijde k nám, nebo my se někam nasáčkujeme. Dycinky to něco hodí. A to je důležitý.

Štajnidlo: Jen teda ten transport, to bylo utrpení. TŘI jsme jeli v jednom kufru!! Takhle nesnáším jízdu dopravníma prostředkama, a ešče bejt za sardinku?? Dejchal sem jak štyry, abych to vydejchal. Fakt to cestování mě nebaví.

Bubi: Ty si stěžuj tak! Já jsem byla chudák, já jediná způsobně ležím, zatímco vy dva celou cestu stojíte a dupete po mně!

*Vlevo Ajša,
vpravo Štajn*

Ajšadlo: Jak? Jaaaakžeee?? Největší chudáky sem byla JÁ! Páč jste se mi BEZ ZEPTÁNÍ voba drze nasáčkovali DO MÝHO KUFRU! To je chování! Fakt neskutečný.

BubiŠtajni: Ty jo a ty jako s náma v našem nejezdíš, jo?? Co??

Ajšadlo: Tak jako moment ale. Jednak já jsem jenom jedna a to už se ztratí, a druhak ta vaše zaprasená plečka, proti mému vypulírovanému kufírku... nenechte se vysmát, vážení.

BubiŠtajni: Ty jo, to je ale drzost!! Proč asi tak je náš kufr zaprasenej? Kdo se dycky vrátí z procházky jako největší prasnice s neuvěřitelně zahnojeným podvozkem??? No KDO? Se ptáme!!

Ajšadlo: Nevim. Jako vůbec nemám tucha. Vy inteligenti. A vůbec! Můžete bejt rádi, že jsme vás k nám na chatičku pozvali!! Tak, nevděčníci!

Štajnidlo: Ale dobrý to tam máte hele, dobrý. Do lesa kousek.

Bubi: Jo do lesa kousek a po rovince!! To je teď pro mě docela důležitá věc. Jak jsem si rozbila tu nohu, tak nejlepší je to po rovince. A i tak vám nestačím.

*Vlevo Ajša,
vpravo Štajn*

Ajšadlo: Náhodou jo, docela stačíš, však i balonky furt kradeš.

Štajnidlo: Jo, jak jeden chvíli nedává pozor, už je fuč.

Bubi: To se musí, páč aby ty piškůty byly. Důležitý je, když se sypou. Obecně, když se sype. A teda musím pochválit, že u vás se fakt sype. Ten pán, co tam měl tu zásobu sušenýho toustáče - kdo to byl?

Ajšadlo: To byl tatínek vod mojí pánčičky.

Štajník: Jo?? Jo?? Tak ale to je teda moc hodnej tatínek, to ho musim vychválit. Jako nějakej sušenej tousták, ten je mi ukradenej, ale!! Ale!! Víte co? Von mi totiž házel balonek. A ne tak

nějak ledajakej balonek. Přinesl totiž těch balonků několik mnoho a vyhodil je do vzduchu šécky!! To bylo! A mezi nima měl jeden suprměkkobalonek. Tak moc je šikovnej Ajšadlotatínek!

Ajšadlo: Vid? Je dobrej, já to vim. Jsem hrozně ráda, že ho máme. Taky jídlo mají u nich v chatičce vždycky. Ráda sedim na židli a číhám. Na stůl a z **okna**. Však Carevna ví, taky jsem ji k nám jednou pozvala.

Bubi: No to bylo prímový tehdá. Pánčička naprosto čubrněla, že já, zavislajda obecná, jsem zcela nečekaně nechala pánčičku pánčičkou a běžela s tebou do druhý chatičky. Ježíš, a tam to bylo skvělý!!! Samý hodný a přející lidičky tam seděli. Přející byli hodně, doma takhle nepřejou teda. Byla jsem úplně nadšená.

Bubi

Vyběhla jsem ven a běžela k tý chatičce, kde byla pánčička, a celá nadšená jsem ji vedla zpátky. Musela jsem jí ukázat, jak skvělý to tam v tý chatičce je. Kdyby taky chtěla, mohla by tam s náma s Ajšou být, jsem si říkala. Pánčička se hrozně smála, když nás tam tak viděla. A pravila, že jsme obě příšery nenažraný. Žebravý.

Ajšadlo: Prosim tě, kdo by ji bral vážně. A i kdyby. Tak co? Tak nic! Důležitý je, že se jedna nají.

Bubi: No a to teda. A tentokrát ne jedna, ale my vobě. Takovejch dobrůtek tam měli. Salámky, klobásy... hotovej psí ráj. Si žiješ Ajšadlo teda.

Ajšadlo: To jo, to si žiju. Jééénže, pak přijde utrum a tejrání. Páníci na konci léta rozhodnou,

že jsem zase přibrála, a nasaděj skoro koncentrát, nebo jak se to říká.

Bubi: Koncentrák, trumpeto.

Ajšadlo: A to je jedno, každopádně je to hrozný utrpení. Nedaj, nedaj, nedaj nic.

Štajnidlo: A to máte z toho, vy dvě Otesánkyně, že ste krz to žrádlo. Dybyste byly jako já, a byly přes ty balonky... no? Jak byste se měly celej rok?? Králofsky, heč. A že teda tentokrát to bylo velekrálofsky, páááááč! Pááááč mi házel a čutal balonky nejen Ajšadlotatínek, ale taky malá Ajšadlopánčička. Juché, to bylo. Nestačil sem lítat.

*Vlevo Ajša,
vpravo Štajn*

Ajšadlo: A taky chlemtat z misky vodu, Spratku. A vyrábět tam místo ní žgryndopolifku. Jak nechutný, kdo z toho pak má pít!

Štajnidlo: Hele ty mlč, ty prasnice! Kdo tam nanosil tu hlínu na rypáku, no?

Bubi: Jo? No kdo? Já to neviděla, já hlídala tousták.

Ajšadlo: Jéžiš vy naděláte!!!! No tak jsem měla trošilinku špinavý čumáček, no! To bylo z toho, jak jsem brzdila z toho kopce, když jsem se řítila, abych ukradla Spratkovi balonek.

Štajnidlo: Neukráádlááá, neukráádlááá! Heč, heč. A tak jí zas nezbylo nic jinýho, než rvát jak prorvaný Slapy!

Ajšadlo: Hele!! Spratku! Nebuď drzej!!! Kradeš mi MOJE balonky, moje balonky a ještě

držkuješ? Abych si tě nesrovnala! Kdybys mi nekradnul balonek, nebudu řvát.

Štajnidlo: Co kecáš?? Co kecáš?? Když ti pánčička dala ten suprměkkobalonek, co jsem měl já, a mně teda hodila můj žužlopichlobalonek, co měla v kapce, řvalas stejně. Páč jsi zas chtěla zrovinka jen ten, co jsem měl jáááááá. Jehehehe, hehehééé, to mě děsně baaavííí. Vona si dycky zpravidla k tomu řvaní lehne (asi aby to s ní neprásklo vo zem?), řve a zaklání u toho hlavu.

Bubi: A fšící okolo trpěj. Jste fakt postižený, oba! Pak má přes ten řev někdo vnímat mou tichou žádost o skývu suchého chleba!!!

Ajšadlo: Jako můžu já za to? Že mě tejrá?? Tohle si snad předávaj jako štafetu. Ešus mi to dělal taky. Tehdá u vás na chalupě. Měl takovou krásně vožužlanou obrovskou kost a pořád mě s ní štengroval, jako že nepučíím, nepučíím, hee, hee, jáá mám!! A furt do kola. Mohla jsem si hrdlo uřvat, než mi to milostivě přenechal. Ta vaše rodina, to jsou vyloženě trapiči.

Štajnidlo: Jee, ty naděláš ale. Dyk je to zábava! Teda já se bavim určitě.

Bubi: No já moc ne, protože děláte bordel. Binec teda, jsem chtěla říct. Jsem dáma.

Ajšadlo: Dáma jo? Dáma?? A od kdy má dáma opratě? Co?

Bubi: Ježiš ty jsi fakt taky hrozná! Tak mi krapítek kápła malá slina z toho žebrání. No! Já jsem aspoň zticha, ale ty si sedneš pod tousták, zadel ti nadskakuje jak poklice nad hrncem a jódluješ. To je taky fakt důstojnej projev.

Bubi

Ajšadlo: Vás tak zase s sebou někdy vezmu teda! Jste nevděčný prostě. Von krade a vona pomlouvá!

BubiŠtajni: Co kecáš? Dyk by ses tady bez nás nudila.

Štajnidlo: Koho bys tady jako honila kolem křovíčka s balonkem, he? Tak leda sama sebe!!

Bubi: A kdo by ti jako pomáhal žebrot? Byla bys na to sama.

Ajšadlo: A no jo furt, já vím - ve třech se to lépe táhne! Ale... ještě, že vás nemám doma, to by mě zničilo.

BubiŠtajni: Hele neskuhrej, neskuhrej, stejně jsi ráda, že jsme s tebou jeli. Tak to zas někdy zopáknej, jo?

Ajšadlo: Jasný, však ona se příležitost najde! A brzo